

Konspekt szkółki niedzielnej

opracowany na podstawie „Na skrzydłach orlich”, Maria Gawlas, wydano staraniem Komisji Wychowania Chrześcijańskiego przy współudziale Wydawnictwa „Zwiastun”

Święto Trójcy Świętej

Główna myśl: Chwal Pana Boga

Tekst: 2 Księga Kronik 20,1-30 – Jehoszafat

Wiersz przewodni Objawienie św. Jana 4,11:

„Godzien jesteś Panie i Boże nasz, przyjąć chwałę i cześć i moc, ponieważ Ty stworzyłeś wszystko i z woli Twojej zostało stworzone i zaistniało”

Cele:

Dziecko wie w jaki sposób może chwalić Boga.

Dziecko potrafi powiedzieć kim był Jehoszafat.

Dziecko umie wymienić rzeczy, za które może Bogu dziękować.

I. Wstęp

Historia (na podst. książki „ Na skrzydłach orlich 2”, Maria Gawlas, wyd. Zwiastun, str. 228)

Pomoce: zdjęcia przedstawiające różne, piękne krajobrazy

We Florencji, przepięknym włoskim mieście, mieszkał wraz ze swoją rodziną pewien chłopczyk. Mieszkał tam też wielki artysta Michał Anioł. Wszyscy mieszkańcy Florencji znali go i z niecierpliwością czekali na jego kolejne, nowe dzieło. Chłopiec także uwielbiał artystę. Na pamięć znał drogę, którą sławny człowiek każdego dnia przemierzał, idąc z domu do swojej pracowni i z powrotem. Często stawał przy drodze i patrzył na idącego Michała Anioła i na jego ręce, które tworzyły tak piękne obrazy. Marzył o tym, by artysta specjalnie dla niego coś namalował. Oczywiście koledzy wyśmiewali go: „Ty się lepiej stuknij w głowę. Rzeczywiście, taki wielki człowiek na pewno specjalnie dla ciebie coś namaluje”. Chłopiec jednak nie zrażał się tym, każdego dnia stał i czekał na Michała Anioła. Aż w końcu pewnego dnia odważył się, by podejść do wielkiego artysty. Zbliżył się i podał trzymaną w ręce kartkę papieru mówiąc: „Proszę, narysuj coś specjalnie dla mnie”. Co zrobił wielki artysta? Czy przegonił chłopca, a może wyśmiał? Otóż nie! Michał Anioł uśmiechnął się do chłopca, bo ucieszył się z jego prośby. I wyobraźcie sobie, za chwilę mały chłopiec siedział obok wielkiego mistrza, a on rysował na kartce coś specjalnie dla niego. Co to była za radość! Chłopczyk gotowy rysunek przycisnął mocno do serca. „To jest obrazek dla mnie od wielkiego mistrza” – pomyślał i pobiegł szczęśliwy do domu.

Michał Anioł był wielkim artystą, ale ja znamy o wiele większego, sławniejszego artystę, spod którego rąk wyszły najcudowniejsze, najpiękniejsze dzieła – cały świat (*pokazujemy przygotowane zdjęcia*). Kim jest ten artysta? (*dzieci odpowiadają*). Czy chwalimy Boga za Jego mistrzowskie, wspaniałe dzieła? Czy dziękujemy Mu za to, kim jest? Czy dziękujemy Mu za to, że chociaż jest tak wielki, a my tacy mali, że jesteśmy dla Niego bardzo ważni? Postuchajcie, co zrobił pewien król.

II. Szkółka

- 1. Doświadczenie króla Jehoszafat** – Jestem królem judzkim, prawnukiem słynącego z mądrości króla Salomona, rządę w Jerozolimie. Właśnie wracam do miasta na czele zwycięskiego wojska. Witani jesteście gorącymi okrzykami radości przy dźwiękach lutni, cytr i trąb. I ja wiem, że to wszystko dzięki mocy Boga, bo On jest wielki i wierny i nie ma nikogo innego takiego jak On. Kilka dni temu doniesiono mi straszną wiadomość: „Królu, na Jerozolimę ruszyło potężne wojsko”. To trzech wodzowie podali sobie

rękę i zawarli sojusz. Byli to Moabici, Amonici i Maonici.(2 Krn 20,1). Ruszyli, by podbić ziemię judzką, a mieszkańców zabić. Była to przerażająca wiadomość. Przyznam, przeląknęłam się, przecież ta wielka armia bez problemu nas pokona. Ale wiedziałam też, że jeśli Pan będzie z nami, to nam pomoże, bo inaczej zginiemy. Zwróciłem się więc do Boga wraz z całym narodem, a byli tam i wojownicy i rycerze, kapłani, starcy, kobiety i dzieci. Wielki chór modlitw wzniósł się do nieba. Swój naród uczyłem tego, by w każdej sytuacji trwać przy Panu. Zawołałem: „Panie Boże, czy nie Ty jesteś Bogiem w niebiesiach? Ty władasz nad wszystkimi królestwami. (...) W Twoim ręku jest siła i moc i majestat i nie ma takiego, kto by Ci mógł sprostać” (2 Krn 20,6). Wtedy Pan dał mi odpowiedź przez proroka: „Wy się nie bójcie i nie lękajcie tej licznej tłuszczy! Gdyż nie wasza to wojna, ale Boża.(...) ustawcie się tylko i stójcie i oglądajcie ratunek Pana” (2 Krn 20,15,17). Ta Boża obietnica była dla nas czymś szczególnym, poczuliśmy się bezpiecznie u boku naszego Boga.

2. Lud oddaje chwałę Bogu – Wczesnym rankiem, choć sytuacja nadal wyglądała groźnie, przyszykowałem rycerzy do boju i wyszliśmy naprzeciwko sprzymierzonym wojskom. Wiecie jak uformowałem nasze szyki bojowe? Na czele szli śpiewacy ubrani w odświętne szaty. Nie mieli mieczy, a ich uzbrojeniem były trąby. Gdy trąby wydały głos, a z ust śpiewaków wydobył się potężny hymn chwały na cześć Boga, stało się coś niezwykłego. W tej chwili Pan zaczął działać, okazał swoją moc, walczył za nas. Sprawił, że przymierze wojsk rozpadło się, a sprzymierzeńcy rozgniewali się na siebie i własnymi rękami się pozabijali. Pozostało po nich wielkie pobojuwisko. Z okrzykami radości i przy dźwiękach lutni, cytr i trąb wracaliśmy do Jerozolimy, a pierwsze miejsce, do którego udaliśmy się po powrocie była świątynia, bo to Bogu należała się chwała i dziękczynienie.

III. Zakończenie

Król Jehoszafat i cały lud wystawiali Pana, i dzięki temu zostali uwolnieni od przeważającego liczebnie przeciwnika. „Do ciebie wołali i ratowałeś ich, Tobie zaufali i nie zawiedli się” (Ps 22,6). Pan Bóg chce byśmy dziś Go także chwalili i dziękowali Mu, a nie tylko Go o coś prosili. Gdy potrzebujesz pomocy – chwal Go i dziękuj Mu – a On będzie działał i zobaczysz Jego siłę.

1. Wiersz biblijny

Objawienie Jana 4,11: „Godzien jesteś Panie i Boże nasz, przyjąć chwałę i cześć i moc, ponieważ Ty stworzyłeś wszystko i z woli Twojej zostało stworzone”

Pomoc: wiersz zapisany na dużym arkuszu papieru

Przebieg: czytamy wiersz kilka razy, zmieniając głośność (razem głośno, a raz cicho); ten wiersz jest piosenką, więc można się go nauczyć śpiewając (piosenka „Godzien jesteś” znajduje się w śpiewniczku „Chwalmy Pana” nr 83)

2. Prace plastyczne

A. W jaki sposób mogą chwalić Boga?

Pomoce: kartki, kredki, mazaki

Przebieg: rozmowa z dziećmi na temat tego, w jaki sposób mogą chwalić Boga; dzieci podają swoje propozycje, a potem próbują te pomysły zilustrować (przykłady: *Mogą chwalić Boga: śpiewając, dzieląc się czymś z innymi, modląc się, czytając Biblię, robiąc coś dla drugiej osoby.*)

B. Oddają Bogu chwałę

Pomoce: kartki z bloku technicznego, kredki, farby, ołówki, nożyczki, klej

Przebieg: każda osoba dostaje kartkę z bloku, na niej rysuje instrument, na którym chciałaby zagrać, by chwalić Pana; następnie koloruje go, wycina i przykleja na niego wiersz.(np. trąbka, bęben, gitara, flet itp.)